ISSN 1977-1029

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 355

Ediția în limba română

Anul 54

3 decembrie 2011

Comunicări și informări

Număr de referință | Cuprins | Pagina

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 355/01 Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 347, 26.11.2011 1

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 355/02 Numirea grefierului Tribunalului Funcției Publice 2

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 355/03 Cauza C-431/09 și C-432/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — Airfield NV, Canal Digitaal BV (C-431/09)/Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) (C-431/09), Airfield NV (C-432/09)/Agicoa Belgium BVBA (C-432/09) [Drept de autor — Difuzare de programe prin satelit — Directiva 93/83/CEE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 — Comunicare publică prin satelit — Furnizor al unui pachet prin satelit — Unicitatea comunicării publice prin satelit — Imputabilitatea acestei comunicări — Autorizație din partea titularilor de drepturi de autor pentru această comunicare] 3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 355/04 Cauza C-439/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Paris — Franța) — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS/Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi [Articolul 101 alineatele (1) și (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 — Articolele 2-4 — Concurență — Practică restrictivă — Rețea de distribuție selectivă — Produse cosmetice și de îngrijire personală — Interdicție generală și absolută de vânzare pe internet — Interdicție impusă de furnizor distribuitorilor autorizați] 3

2011/C 355/05 Cauza C-454/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 octombrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor în favoarea New Interline SpA — Recuperare) 4

2011/C 355/06 Cauza C-83/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Pontevedra — Spania) — Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez/Air France [Trimitere preliminară — Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 2 litera (l) — Compensarea pasagerilor în eventualitatea anulării unui zbor — Noțiunea „anulare" — Articolul 12 — Noțiunea „compensații suplimentare" — Compensare în temeiul dreptului național] 4

2011/C 355/07 Cauza C-139/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Prism Investments BV/J.A. van der Meer, agissant în calitate de lichidator al Arilco Holland BV [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Exequatur — Motive de refuz — Executare în statul de origine a hotărârii care face obiectul cererii de încuviințare a executării] 5

2011/C 355/08 Cauza C-148/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — DHL International NV, anciennement Express Line NV/Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (Servicii poștale — Proceduri externe de soluționare a reclamațiilor utilizatorilor — Directiva 97/67/CE — Articolul 19 — Domeniu de aplicare — Caracter complementar al căilor de atac disponibile în dreptul intern și în dreptul Uniunii — Marjă de manevră a statelor membre — Limite — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire) 6

2011/C 355/09 Cauza C-224/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 octombrie 2011 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Baden-Baden — Germania) — Procedură penală împotriva Leo Apelt (Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Retragerea permisului național emis de statul membru de domiciliu și emiterea unui permis de conducere pentru vehiculele din categoriile B și D de către alt stat membru — Refuzul recunoașterii de către statul membru de domiciliu — Obligația de a fi posesorul unui permis valabil pentru categoria B în momentul emiterii permisului pentru categoria D) 6

2011/C 355/10 Cauzele conexate C-463/10 P și C-475/10 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 octombrie 2011 — Deutsche Post AG, Republica Federală Germania/Comisia Europeană [Recurs — Ajutoare de stat — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 10 alineatul (3) — Decizie privind un ordin de furnizare a informațiilor — Act atacabil în sensul articolului 263 TFUE] 7

2011/C 355/11 Cauza C-9/11: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances (Libera prestare a serviciilor — Legislație fiscală — Credit fiscal pentru veniturile din împrumuturi acordate pentru achiziționarea de bunuri utilizate pe teritoriul național — Excluderea bunurilor pentru care dreptul de folosință este cedat unui terț stabilit în alt stat membru) 7

RO

2011/C 355/12 Cauza C-443/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 29 august 2011 — F.P. Jeltes, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) 8

2011/C 355/13 Cauza C-463/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Germania) la 6 septembrie 2011 — L/M 8

2011/C 355/14 Cauza C-475/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen (Germania) la 19 septembrie 2011 — Procedură judiciară împotriva lui Kostas Konstantinides în materie disciplinară 9

2011/C 355/15 Cauza C-485/11: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Franceză 9

2011/C 355/16 Cauza C-486/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) la 22 septembrie 2011 — Jonathan Rodrigues Esteves/Seguros Allianz Portugal SA 10

2011/C 355/17 Cauza C-495/11 P: Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de Total SA și Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 14 iulie 2011 în cauza T-190/06, Total și Elf Aquitaine/Comisia 10

2011/C 355/18 Cauza C-499/11 P: Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-42/07, The Dow Chemical Company și alții/Comisia Europeană 11

2011/C 355/19 Cauza C-516/11 P: Recurs introdus la 7 octombrie 2011 de ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauzele conexate T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 și T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs și alții/Comisia Europeană 12

2011/C 355/20 Cauza C-519/11 P: Recurs introdus la 11 octombrie 2011 de ThyssenKrupp Liften BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauzele conexate T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 și T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs și alții/Comisia Europeană 12

Tribunalul

2011/C 355/21 Cauza T-190/08: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — CHEMK și KF/Consiliul („Dumping — Importuri de ferosiliciu originare din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, din Republica Populară Chineză, din Egipt, din Kazahstan și din Rusia — Stabilirea prețului de export — Marjă de profit — Angajament privind prețurile — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate — Plângere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare") 14

2011/C 355/22 Cauza T-192/08: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Transnational Company „Kazchrome" și ENRC Marketing/Consiliul („Dumping — Importuri de ferosiliciu originare din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, din Republica Populară Chineză, din Egipt, din Kazahstan și din Rusia — Legătură de cauzalitate — Interesul Comunității — Lipsa cooperării — Date disponibile — Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile economiei de piață — Dreptul la apărare — Obligația de motivare") 14

RO

(continuare în pagina următoare)

2011/C 355/23 Cauza T-348/08: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Aragonesas Industrias y Energía/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cloratului de sodiu — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acțiune în anulare — Împărțirea pieței — Stabilirea prețurilor — Serie de indicii — Data probelor — Declarații ale unor concurenți — Recunoaștere — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante") 15

2011/C 355/24 Cauza T-349/08: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Uralita/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cloratului de sodiu — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Acțiune în anulare — Imputabilitatea comportamentului ilicit") 15

2011/C 355/25 Cauza T-579/08: Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Eridania Sadam/Comisia [„Ajutoare de stat — Măsură a autorităților italiene de compensare a pierderilor suferite de întreprinderea de rafinare a zahărului din Villasor (Italia) ca urmare a unei perioade de secetă — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Obligația de motivare — Orientări privind ajutoarele de stat în sectorul agricol"] 15

2011/C 355/26 Cauza T-57/09: Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Alfastar Benelux/Consiliul („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii privind întreținerea tehnică și servicii de asistență și de intervenție la fața locului pentru calculatoarele personale, imprimantele și perifericele Secretariatului General al Consiliului — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare") 16

2011/C 355/27 Cauza T-189/09: Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Poloplast/OAPI — Polypipe (P) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative P — Mărcile comunitare figurative anterioare P și P POLYPIPE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]"] 16

2011/C 355/28 Cauza T-214/09: Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — COR Sitzmöbel Helmut Lübke/OAPI — El Corte Inglés (COR) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de extindere teritorială a protecției unei înregistrări internaționale — Marca verbală COR — Marca comunitară verbală anterioară CADENACOR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor"] 17

2011/C 355/29 Cauza T-426/09: Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Bayerische Asphaltmischwerke/OAPI — Koninklijke BAM Groep (bam) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare BAM — Marca figurativă națională anterioară BAM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 17

2011/C 355/30 Cauza T-436/09: Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Dufour/BCE („Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Baze de date ale BCE care au permis întocmirea de rapoarte privind recrutarea și mobilitatea personalului — Refuzul accesului — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Noțiunea de document — Acțiune în despăgubire — Caracter prematur") 17

2011/C 355/31 Cauza T-72/10: Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Intermark/OAPI — Natex International (NATY'S) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NATY'S — Marcă comunitară figurativă anterioară Naty — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Respingerea în parte a opoziției"] 18

RO

2011/C 355/32 Cauza T-238/10: Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Scatizza/OAPI — Jacinto (Horse Couture) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Horse Couture — Marcă națională figurativă anterioară HORSE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]"] 18

2011/C 355/33 Cauza T-262/10: Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Microban International și Microban (Europe)/Comisia („Sănătate publică — Lista aditivilor care pot fi utilizați la fabricarea materialelor și a obiectelor din material plastic destinate să intre în contact cu produsele alimentare — Retragere, de către solicitantul inițial, a cererii de includere a unui aditiv pe listă — Decizie a Comisiei de a nu include substanța 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter pe listă — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Act normativ — Afectare directă — Inexistența unor măsuri de executare — Temei juridic") 19

2011/C 355/34 Cauza T-353/10: Ordonanța Tribunalului din 12 octombrie 2011 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Comisia („Acțiune în anulare — Notă de debit — Excepție de inadmisibilitate — Natura contractuală a litigiului — Natura acțiunii — Calitatea de act atacabil") 19

2011/C 355/35 Cauza T-489/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 octombrie 2011 — Ruse Industry/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea acestuia — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea condițiilor de formă — Inadmisibilitate") 19

2011/C 355/36 Cauza T-492/11: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2011 — „Rauscher" Consumer Products/OAPI (reprezentarea unui tampon) 20

2011/C 355/37 Cauza T-500/11: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2011 — Germania/Comisia 20

2011/C 355/38 Cauza T-505/11: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Aldi/OAPI — Dialcos (dialdi) 21

2011/C 355/39 Cauza T-514/11: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — i-content/OAPI — Decathlon (BETWIN) 21

2011/C 355/40 Cauza T-515/11: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — Delphi Technologies/OAPI (INNOVATION FOR THE REAL WORLD) 22

2011/C 355/41 Cauza T-517/11: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2011 — United States Polo Association/OAPI — Polo/Lauren (Reprezentarea a doi jucători de polo) 22

2011/C 355/42 Cauza T-518/11: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — BTL Diffusion/OAPI — dm-drogerie markt (babyTOlove) 23

2011/C 355/43 Cauza T-521/11: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2011 — Deutsche Bahn și alții/Comisia 23

2011/C 355/44 Cauza T-523/11: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2011 — Maxima Grupė/OAPI — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM) 24

2011/C 355/45 Cauza T-524/11: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2011 — Volvo Trademark/OAPI — Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL) 25

RO

(continuare în pagina următoare)

2011/C 355/46 Cauza T-525/11: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2011 — Volvo Trademark/OAPI — Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL) 25

2011/C 355/47 Cauza T-534/11: Acțiune introdusă la 10 octombrie 2011 — Schenker/Comisia Europeană 26

2011/C 355/48 Cauza T-536/11: Acțiune introdusă la 2 octombrie 2011 — European Dynamics Luxembourg și alții/Comisia 27

2011/C 355/49 Cauza T-543/11: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2011 — Ghreiwati/Consiliul 27

2011/C 355/50 Cauza T-545/11: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2011 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia 28

2011/C 355/51 Cauza T-546/11: Acțiune introdusă la 11 octombrie 2011 — Technion — Israel Institute of Technology și Technion Research & Development/Comisia 28

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 355/52 Cauza F-71/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — ZZ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene 30

2011/C 355/53 Cauza F-94/11: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — ZZ/Comisia 30

RO

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 355/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 347, 26.11.2011

Publicații anterioare

JO C 340, 19.11.2011

JO C 331, 12.11.2011

JO C 319, 29.10.2011

JO C 311, 22.10.2011

JO C 305, 15.10.2011

JO C 298, 8.10.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Numirea grefierului Tribunalului Funcției Publice

(2011/C 355/02)

În conformitate cu articolul 15 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, judecătorii Tribunalului Funcției Publice au decis, la 10 octombrie 2011, numirea din nou a doamnei W. HAKENBERG ca grefier, pentru perioada cuprinsă între 30 noiembrie 2011 și 29 noiembrie 2017.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — Airfield NV, Canal Digitaal BV (C-431/09)/Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) (C-431/09), Airfield NV (C-432/09)/Agicoa Belgium BVBA (C-432/09)

(Cauza C-431/09 și C-432/09) [1]

[Drept de autor — Difuzare de programe prin satelit — Directiva 93/83/CEE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 — Comunicare publică prin satelit — Furnizor al unui pachet prin satelit — Unicitatea comunicării publice prin satelit — Imputabilitatea acestei comunicări — Autorizație din partea titularilor de drepturi de autor pentru această comunicare]

(2011/C 355/03)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Airfield NV, Canal Digitaal BV (C-431/09), Airfield NV (C-432/09)

Pârâte: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) (C-431/09), Agicoa Belgium BVBA (C-432/09)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Brussel — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (a) și (b) și a articolului 2 din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134) — Drept exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea operelor sale — Emiterea de către un organism de radiodifuziune sau televiziune de semnale purtătoare de programe în atenția unui distribuitor de televiziune digitală prin intermediul unui satelit independent — Retransmisie ulterioară a acestor semnale — Autorizație din partea titularilor drepturilor

Dispozitivul

Articolul 2 din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu trebuie interpretat în sensul că un furnizor al unui pachet prin satelit este obligat să obțină o autorizație din partea titularilor de drepturi în cauză pentru intervenția sa în transmisii directe și indirecte de programe de televiziune, precum cele în discuție în cauzele principale, cu excepția situației în care acești titulari au convenit cu organismul de radiodifuziune în cauză că operele protejate ar fi de asemenea comunicate publicului prin intermediul respectivului furnizor, cu condiția ca, în această din urmă situație, intervenția furnizorului menționat să nu permită accesul unui public nou la operele menționate.

---

[1] JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Paris — Franța) — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS/Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Cauza C-439/09) [1]

[Articolul 101 alineatele (1) și (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 — Articolele 2-4 — Concurență — Practică restrictivă — Rețea de distribuție selectivă — Produse cosmetice și de îngrijire personală — Interdicție generală și absolută de vânzare pe internet — Interdicție impusă de furnizor distribuitorilor autorizați]

(2011/C 355/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Pârâți: Président de l'Autorité de la Concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

cu participarea: Ministère public, Comisiei Europene

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Paris — Concurență — Interdicție generală și absolută de vânzare pe internet a unor produse cosmetice și de igienă corporală, impusă de furnizor distribuitorilor agreați în cadrul unei rețele de distribuție selectivă — Obligația de a vinde astfel de produse într-un spațiu fizic, în prezența unui farmacist care posedă o diplomă de specialitate — Restrângere gravă a concurenței prin obiect în sensul articolului 81 alineatul (1) CE, care nu poate beneficia de o exceptare pe categorii în temeiul Regulamentului nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 336, p. 21, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 66) — Posibilitatea de a beneficia de o exceptare individuală în temeiul articolului 81 alineatul (3) CE

Dispozitivul

Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală, în cadrul unui sistem de distribuție selectivă, care impune ca vânzările de produse cosmetice și de îngrijire personală să fie efectuate într-un spațiu fizic în prezența obligatorie a unui farmacist care posedă o diplomă de specialitate, având drept consecință interdicția de utilizare a internetului pentru aceste vânzări, constituie o restrângere prin obiect în sensul acestei dispoziții dacă, în urma unei examinări individuale și concrete a cuprinsului și a obiectivului acestei clauze contractuale, precum și a contextului juridic și economic în care aceasta se înscrie, rezultă că, având în vedere proprietățile produselor în cauză, această clauză nu este justificată în mod obiectiv.

Articolul 4 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2790/1999 al Comisiei din 22 decembrie 1999 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate trebuie interpretat în sensul că exceptarea pe categorii prevăzută la articolul 2 din regulamentul menționat nu se aplică unui contract de distribuție selectivă care conține o clauză care interzice de facto internetul ca modalitate de comercializare a produselor contractuale. În schimb, un astfel de contract poate beneficia, cu titlu individual, de aplicabilitatea exceptării legale prevăzute la articolul 101 alineatul (3) TFUE dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de această dispoziție.

(1) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 octombrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-454/09) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutor în favoarea New Interline SpA — Recuperare)

(2011/C 355/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Righini, B. Stromsky și D. Grespan, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți:G. Palmieir, agent, P. Gentili și B. Tidore, avvocati dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3 și 4 din Decizia 2008/697/CE a Comisiei din 16 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 13/07 (ex NN 15/06) pus în aplicare de Italia în beneficiul New Interline [notificată cu numărul C(2008) 1321]

Dispozitivul

1. *Prin neadoptarea în termenul acordat a tuturor măsurile necesare pentru a asigura executarea Deciziei 2008/697/CE a Comisiei din 16 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 13/07 (ex NN 15/06 și N 734/06) pus în aplicare de Italia în beneficiul New Interline, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 249 al patrulea paragraf CE, precum si al articolelor 2 și 3 din decizia menționată.*

2. *Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Pontevedra — Spania) — Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez/Air France

(Cauza C-83/10) (1)

[Trimitere preliminară — Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 2 litera (l) — Compensarea pasagerilor în eventualitatea anulării unui zbor — Noțiunea „anulare" — Articolul 12 — Noțiunea „compensații suplimentare" — Compensare în temeiul dreptului național]

(2011/C 355/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Pontevedra

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Pârâtă: Air France

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 2 litera (l) și a articolelor 8, 9 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218) — Noțiunea „anularea zborului" — Probleme tehnice — Noțiunea „compensații suplimentare" — Drept la compensare în temeiul dreptului național

Dispozitivul

1. *Noțiunea „anulare", astfel cum este definită la articolul 2 litera (l) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, trebuie interpretată în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală, nu vizează numai ipoteza absenței oricărei decolări a aeronavei în cauză, ci include și situația în care această aeronavă a decolat, însă ulterior a fost nevoită, indiferent din ce motiv, să revină la aeroportul de plecare, iar pasagerii aeronavei respective au fost transferați pe alte zboruri.*

2. *Noțiunea „compensație suplimentară", menționată la articolul 12 din Regulamentul nr. 261/2004, trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să compenseze, în condițiile prevăzute de Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional sau de dreptul național, prejudiciul, inclusiv cel moral, rezultat din neexecutarea contractului de transport aerian. În schimb, noțiunea „compensație suplimentară" nu poate să servească instanței naționale drept temei juridic pentru obligarea operatorului de transport aerian la rambursarea, către pasagerii al căror zbor a fost întârziat sau anulat, a cheltuielilor pe care aceștia au trebuit să le efectueze din cauza nerespectării de către acest operator de transport a obligațiilor de asistență și de deservire prevăzute la articolele 8 și 9 din acest regulament.*

(1) JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Prism Investments BV/J.A. van der Meer, agissant în calitate de lichidator al Arilco Holland BV

(Cauza C-139/10) (1)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Exequatur — Motive de refuz — Executare în statul de origine a hotărârii care face obiectul cererii de încuviințare a executării]

(2011/C 355/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Prism Investments BV

Pârât: J. A. van der Meer, agissant în calitate de lichidator al Arilco Holland BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolelor 34, 35, 43, 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 74) — Motive de refuz — Enumerare limitativă — Executarea obligației care rezultă din hotărârea instanței naționale care face obiectul cererii de recunoaștere a hotărârii

Dispozitivul

Articolul 45 din Regulamentul (CEE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că se opune ca instanța sesizată cu o acțiune prevăzută la articolele 43 și 44 din acest regulament să refuze sau să revoce încuviințarea executării hotărârii pentru un alt motiv decât cele menționate la articolele 34 și 35, cum ar fi executarea acestei hotărâri în statul membru de origine.

(1) JO C 134, 22.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van beroep te Brussel — Belgia) — DHL International NV, anciennement Express Line NV/Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Cauza C-148/10) [1]

(Servicii poștale — Proceduri externe de soluționare a reclamațiilor utilizatorilor — Directiva 97/67/CE — Articolul 19 — Domeniu de aplicare — Caracter complementar al căilor de atac disponibile în dreptul intern și în dreptul Uniunii — Marjă de manevră a statelor membre — Limite — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire)

(2011/C 355/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: DHL International NV, fostă Express Line NV

Pârât: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Beroep te Brussel — Interpretarea articolului 19 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12), astfel cum a fost modificată prin Directivele 2002/39/CE (JO L 176, p. 21) și 2008/6/CE (JO L 52, p. 3) — Proceduri pentru soluționarea reclamațiilor utilizatorilor de servicii poștale — Sistem extern de soluționare

Dispozitivul

1. *Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, în versiunea sa inițială și în versiunile sale astfel cum au fost modificate prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 și prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede obligativitatea pentru furnizorii de servicii poștale care nu aparțin domeniului serviciului universal a unei proceduri externe de soluționare a reclamațiilor utilizatorilor acestor servicii.*

2. *Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede obligativitatea pentru furnizorii de servicii poștale care nu aparțin domeniului serviciului universal a unei proceduri externe de soluționare a reclamațiilor utilizatorilor acestor servicii.*

[1] JO C 161, 19.6.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 octombrie 2011 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Baden-Baden — Germania) — Procedură penală împotriva Leo Apelt

(Cauza C-224/10) [1]

(Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Retragerea permisului național emis de statul membru de domiciliu și emiterea unui permis de conducere pentru vehiculele din categoriile B și D de către alt stat membru — Refuzul recunoașterii de către statul membru de domiciliu — Obligația de a fi posesorul unui permis valabil pentru categoria B în momentul emiterii permisului pentru categoria D)

(2011/C 355/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Baden-Baden

Partea din acțiunea principală

Leo Apelt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landgericht Baden-Baden — Interpretarea articolului 1, a articolului 5 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62), precum și a articolului 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216) — Permis de conducere pentru categoria B eliberat de un stat membru unui resortisant al altui stat membru anterior unei decizii de retragere a permisului național dar posterior faptelor care au justificat această măsură — Extinderea acestui permis, de către statul membru emitent, la categoria D după expirarea perioadei de interdicție de solicitare a unui nou permis național — Posibilitatea statului membru de rezidență de a refuza recunoașterea valabilității acestui permis, motivând acest refuz prin lipsa unui permis valabil pentru categoria B la momentul eliberării permisului pentru categoria D

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2), articolul 5 alineatul (1) litera (a), articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/56/CE a Comisiei din 14 septembrie 2000, nu se opun ca un stat membru gazdă să refuze recunoașterea unui permis de conducere pentru categoriile B și D emis de un alt stat membru, în primul rând, în cazul în care posesorul permisului de conducere a obținut un drept de conducere a vehiculelor din categoria B cu nerespectarea condiției privind domiciliul stabil și după ce permisul său de conducere emis de primul stat membru a făcut obiectul unei măsuri de reținere de către organele de poliție din acel prim stat membru, însă înainte de adoptarea, în primul stat membru menționat, a unei măsuri de retragere pe cale judiciară

a dreptului de a conduce, și, în al doilea rând, în cazul în care posesorul respectivului permis de conducere a obținut dreptul de a conduce vehiculele din categoria D ulterior adoptării respectivei măsuri de retragere pe cale judiciară și după expirarea perioadei de interdicție a emiterii unui nou permis de conducere.

(1) JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 octombrie 2011 — Deutsche Post AG, Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-463/10 P și C-475/10 P) (1)

[Recurs — Ajutoare de stat — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Articolul 10 alineatul (3) — Decizie privind un ordin de furnizare a informațiilor — Act atacabil în sensul articolului 263 TFUE]

(2011/C 355/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Deutsche Post AG (reprezentanți: J. Sedemund și T. Lübbig, Rechtsanwälte, Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și N. Graf Vitzthum, agenți)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 14 iulie 2010, Deutsche Post/Comisia (T-570/08), prin care Tribunalul a admis excepția de inadmisibilitate invocată de Comisie și a respins astfel ca inadmisibilă acțiunea privind anularea deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei din 30 octombrie 2008 privind ordinul de furnizare a informațiilor în procedura de ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG — Interpretare eronată a noțiunii „act atacabil" în sensul articolului 230 CE — Nerespectarea naturii și a efectelor juridice ale actului atacat — Încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective

Dispozitivul

1. *Anulează Ordonanțele Tribunalului Uniunii Europene din 14 iulie 2010, Deutsche Post/Comisia (T-570/08) și Germania/Comisia (T-571/08).*

2. *Respinge excepțiile de inadmisibilitate invocate de Comisia Europeană în fața Tribunalului Uniunii Europene.*

3. *Trimite cauzele la Tribunalul Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra concluziilor formulate de Deutsche Post AG (T-570/08) și de Republica Federală Germania (T-571/08), prin care se solicită anularea deciziei Comisiei din 30 octombrie 2008 privind ordinul adresat Republicii Federale Germania de furnizare a informațiilor în procedura de ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG.*

4. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

(1) JO C 328, 4.12.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances

(Cauza C-9/11) (1)

(Libera prestare a serviciilor — Legislație fiscală — Credit fiscal pentru veniturile din împrumuturi acordate pentru achiziționarea de bunuri utilizate pe teritoriul național — Excluderea bunurilor pentru care dreptul de folosință este cedat unui terț stabilit în alt stat membru)

(2011/C 355/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Waypoint Aviation SA

Pârât: État belge — SPF Finances

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Bruxelles — Interpretarea articolului 10 CE [articolul 4 alineatul (3) UE] și a articolului 49 CE (articolul 56 TFUE) — Reglementare națională prin care se acordă un credit fiscal beneficiarilor de venituri din creanțe sau din împrumuturi acordate unui centru de coordonare național — Drept de utilizare a bunurilor achiziționate, prin intermediul unor fonduri împrumutate, de o societate rezidentă aparținând aceluiași grup căruia îi aparține centrul de coordonare — Excluderea societăților nerezidente ale aceluiași grup — Restricții privind libera prestare a serviciilor

Dispozitivul

Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții dintr-un stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede acordarea unui credit fiscal pentru veniturile din împrumuturi acordate anumitor societăți pentru achiziționarea de bunuri noi utilizate pe teritoriul național cu condiția ca dreptul de folosință asupra bunului să nu fie cedat, de societatea care l-a achiziționat prin intermediul unui împrumut care dă dreptul la creditul fiscal sau de orice altă societate care aparține aceluiași grup, altor terți decât membrii grupului în cauză stabiliți în statul membru respectiv.

(1) JO C 95, 26.3.2011.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 29 august 2011 — F.P. Jeltes, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Cauza C-443/11)

(2011/C 355/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam.

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: F.P. Jeltes, M.A. Peeters, J.G.J. Arnold

Pârât: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Întrebările preliminare

1. Hotărârea Miethe ([1]), pronunțată atunci când era în vigoare Regulamentul nr. 1408/71 ([2]), își păstrează valoarea supletivă în cadrul domeniului de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004 ([3]), și anume acordarea dreptului de opțiune în favoarea lucrătorilor frontalieri atipici în legătură cu statul membru în care se pun la dispoziția unei agenții de plasare a forței de muncă și de la care primesc prestațiile de șomaj pentru motivul că, în statul pentru care au optat, perspectivele de reintegrare în câmpul muncii sunt cele mai mari? Sau articolul 65 din Regulamentul nr. 883/2004, privit în ansamblu, asigură deja într-o măsură suficientă ca lucrătorii aflați în șomaj complet să primească prestații în condiții care le sunt cele mai favorabile pentru căutarea unui loc de muncă, iar Hotărârea Miethe și-a pierdut valoarea adăugată?

2. Dreptul Uniunii, în speță articolul 45 TFUE sau articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 ([4]), se opune unei decizii a unui stat membru de a refuza prestațiile de șomaj acordate în temeiul dreptului național unui lucrător migrant (lucrător frontalier) aflat în șomaj total, care a fost angajat ultima oară în acest stat membru și despre care se poate presupune, având în vedere relațiile sociale și familiale, că are cele mai mari șanse de reintegrare pe piața muncii din acest stat membru, numai pentru motivul că are reședința în alt stat membru?

3. Având în vedere articolul 87 alineatul (8) din Regulamentul nr. 883/2004, articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și principiul securității juridice, care este răspunsul la întrebarea anterioară în cazul în care unui astfel de lucrător îi fuseseră acordate prestații de șomaj conform dreptului fostului stat de angajare încă înaintea intrării în vigoare a Regulamentului nr. 883/2004, iar perioada maximă de acordare a prestațiilor, precum și termenul pentru recuperarea dreptului la prestații nu expiraseră încă la momentul intrării în vigoare a regulamentului menționat (acordarea prestațiilor fiind sistată pentru motivul că șomerul și-a găsit un nou loc de muncă)?

4. Răspunsul la cea de a doua întrebare este diferit în cazul în care lucrătorii frontalieri vizați au primit o asigurare că pot solicita recuperarea dreptului la prestații dacă, după începerea unei alte activități salariate, devin din nou șomeri și în condițiile în care informațiile care le-au fost furnizate în acest sens s-au dovedit a fi incorecte sau echivoce din cauza neclarităților existente în practica de punere în aplicare?

([1]) Hotărârea din 12 iunie 1986, C-1/85 (Rec., p. 1837).
([2]) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).
([3]) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).
([4]) Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Germania) la 6 septembrie 2011 — L/M

(Cauza C-463/11)

(2011/C 355/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: L

Pârât: M

Întrebarea preliminară

Un stat membru depășește limitele marjei sale de apreciere, potrivit articolului 3 alineatele (4) și (5) din Directiva [2001/42/CE] ([1]), în cazul în care, în ceea ce privește planurile de urbanism ale unei localități care stabilesc folosința la nivel local a unor suprafețe mici, precum și cadrul pentru autorizarea viitoare a proiectelor, dar care nu intră sub incidența articolului 3 alineatul (2) din directivă, prin stabilirea unui plan de urbanism de tip special, caracterizat printr-o suprafață limită și printr-o condiție privind calitatea, hotărăște, luând în considerare criteriile relevante din anexa II la directivă, că la întocmirea unei astfel de plan de urbanism nu vor fi respectate normele de procedură privind evaluarea ecologică valabile în mod normal pentru aceste planuri și, pe de altă parte, că o încălcare a acestor norme de procedură, care constă în aceea că localitatea nu a evaluat corect condiția privind calitatea, este irelevantă pentru validitatea unui plan de urbanism de tip special?

([1]) Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen (Germania) la 19 septembrie 2011 — Procedură judiciară împotriva lui Kostas Konstantinides în materie disciplinară

(Cauza C-475/11)

(2011/C 355/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Giessen

Părțile din acțiunea principală

Partea împotriva căreia a fost inițiată procedura: Kostas Konstantinides

Intervenient: Landesärztekammer Hessen

Întrebările preliminare

A. Cu privire la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ([1]):

1. Articolul 12 alineatul 1 din Codul de deontologie medicală din Hessen din 2 septembrie 1998 (Berufsordnung für die Ärtzinnen und Ärtze in Hessen, HÄBI. 1998, p. I–VIII), astfel cum a fost modificat ultima dată la 1 decembrie 2008 (HÄBI. 2009, p. 749) constituie o normă de conduită cu caracter profesional, în cazul nerespectării căreia de către prestator se poate iniția în statul gazdă o procedură disciplinară pentru abatere profesională gravă care are o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor?

2. În cazul unui răspunsul afirmativ: acest lucru este valabil și în cazul în care pentru intervenția chirurgicală efectuată de prestator (în speță: un medic) nu există în Reglementarea privind tarifele pentru serviciile medicale (Gebührenordnung für Ärzte) în vigoare în statul gazdă un cod tarifar aplicabil?

3. Normele cu privire la publicitatea contrară eticii profesionale (articolul 27 alineatele 1 — 3 coroborat cu capitolul D punctul 13 din Codul de deontologie medicală) constituie norme de conduită cu caracter profesional, în cazul nerespectării cărora de către prestator se poate iniția în statul gazdă o procedură disciplinară pentru abatere profesională gravă care prezintă o legătură directă și specială cu protecția și siguranța consumatorilor?

B. Cu privire la articolul 6 prima teză litera (a) din Directiva 2005/36/CE:

Articolul 3 alineatele 1 și 3 din Legea Landului Hessen privind organizațiile profesionale reprezentative, exercitarea profesiei, formarea continuă și disciplina profesională a medicilor, dentiștilor, veterinarilor, farmaciștilor, psihoterapeuților psihologi și psihoterapeuților pentru copii și adolescenți [Hessisches Gesetz über die Berufsvertretungen, die Berufsausübung, die Weiterbildung und die Berufsgerichtsbarkeit der Ärzte, Zahnärzte, Apotheker, psychologischen Psychotherapeuten und Kinder- und Jugendlichenpsychotherapeuten, în versiunea ce rezultă din Comunicarea din 7 februarie 2003 (GVBl. I p. 123), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Legea din 24 martie 2010 (GVBl. I, p. 123)], în noua sa versiune ce rezultă din A treia lege privind modificarea Legii profesiilor medicale din 16 octombrie 2006 (GVBl. I, p. 519), adoptată în vederea transpunerii Directivei 2005/36/CE, transpune în mod corespunzător normele din Directiva 2005/36/CE, menționate anterior, în măsura în care prevede că atât codurile deontologice relevante, cât și normele privind disciplina profesională cuprinse în secțiunea a șasea a Legii profesiilor medicale sunt pe deplin aplicabile prestatorilor care își desfășoară activitatea în mod temporar pe teritoriul statului gazdă, în cadrul liberei prestări a serviciilor, consacrată la articolul 57 TFUE (fostul articol 50 CE)?

([1]) JO L 255, p. 22, Ediție specială 05/vol. 8, p. 3

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-485/11)

(2011/C 355/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că prin introducerea unei taxe suplimentare aplicate operatorilor de comunicații electronice prin articolul 33 din Legea nr. 2009-258 din 5 martie 2009 privind comunicarea audiovizuală ([1]), Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice ([2]);

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, Comisia exprimă îndoieli în privința compatibilității articolului 302 bis KH din Code général des impôts, introdus prin articolul 33 din Legea nr. 2009-258 din 5 martie 2009 privind comunicarea audiovizuală și noul serviciu public de televiziune, cu „Directiva privind autorizarea" citată anterior. Prin impunerea unei taxe întreprinderilor care exploatează o rețea sau care furnizează un serviciu de comunicații electronice în cadrul autorizației generale, pârâta ar încălca mai precis articolul 12 din directivă. Comisia contestă teza autorităților naționale potrivit căreia acest articol

ar privi numai taxele pe care statele le pot impune „în cadrul" eliberării unei licențe sau al unei operațiuni legate de procedura de autorizare a operatorilor de comunicații electronice. În opinia reclamantei, articolul menționat urmărește astfel să cuprindă orice formă de taxă „administrativă", cu alte cuvinte legată de totalul costurilor aferente gestionării, controlului și aplicării sistemului de autorizare și nu numai pe cele legate de eliberarea autorizației.

(1) JORF nº 0056, p. 4321.
(2) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) la 22 septembrie 2011 — Jonathan Rodrigues Esteves/Seguros Allianz Portugal SA

(Cauza C-486/11)

(2011/C 355/16)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Guimarães

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jonathan Rodrigues Esteves

Pârâtă: Seguros Allianz Portugal SA

Întrebările preliminare

1. Articolul 1a din A treia directivă 90/232/CEE privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (1), inserat prin articolul 4 din A cincea directivă 2005/14/CE (2), trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale (precum cea prevăzută la articolele 505 și 570 din Código Civil português [Codul civil portughez]) potrivit căreia asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule nu acoperă răspunderea pentru vătămările corporale și daunele materiale suferite de un biciclist într-un accident rutier în care sunt implicate un autoturism și o bicicletă, atunci când accidentul se datorează exclusiv comportamentului biciclistului?

2. În cazul unui răspuns afirmativ, mai precis în cazul în care această excludere a despăgubirii este contrară dreptului comunitar, interpretarea directivelor menționate se opune unei reglementări naționale care limitează sau reduce despăgubirea în funcție de culpa biciclistului, pe de o parte, și de riscul inerent deplasării autovehiculului, pe de altă parte, în producerea accidentului?

(1) JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 204.
(2) JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212.

Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de Total SA și Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 14 iulie 2011 în cauza T-190/06, Total și Elf Aquitaine/Comisia

(Cauza C-495/11 P)

(2011/C 355/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Total SA și Elf Aquitaine SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și A. Noël-Baron, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

Cu titlu principal:

— anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Hotărârii Tribunalului din 14 iulie 2011, Total și Elf Aquitaine/Comisia, pronunțate la în cauza T-190/06;

— admiterea concluziilor formulate în primă instanță în fața Tribunalului;

— în consecință, anularea articolului 1 literele (o) și (p), a articolului 2 litera (i) și a articolelor 3 și 4 din Decizia C(2006) 1766 final a Comisiei, din 3 mai 2006;

cu titlu subsidiar:

— anularea, în temeiul articolului 261 TFUE a amenzilor aplicate în solidar Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (i) din decizia Comisiei citată anterior;

cu titlu foarte subsidiar:

— reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzilor aplicate în solidar Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (i) din decizia Comisiei citată anterior;

în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor suportate de Elf Aquitaine și Total în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă cinci motive cu titlu principal, un motiv cu titlu subsidiar și un motiv cu titlu foarte subsidiar.

Prin intermediul primului motiv invocat, Total SA și Elf Aquitaine SA invocă încălcarea articolului 5 TUE de către Tribunal întrucât acesta din urmă ar fi validat principiul răspunderii automate a societăților-mamă, aplicat în speță de către Comisie și justificat prin noțiunea „întreprindere" în sensul articolului 101 TFUE. O asemenea abordare ar fi incompatibilă cu principiile atribuirii competențelor și subsidiarității (primul aspect), precum și al proporționalității (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurentele invocă o interpretare vădit eronată a dreptului național și a noțiunii „întreprindere" întrucât, printre altele, Tribunalul ar fi conferit o valoare juridică inexactă principiului autonomiei persoanei juridice.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentele susțin, în esență, că Tribunalul a refuzat în mod deliberat să respecte natura penală a sancțiunilor în dreptul concurenței și a obligațiilor noi care decurg din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Într-adevăr, Tribunalul ar fi aplicat în mod abuziv și eronat conceptul „întreprindere" în dreptul Uniunii, cu încălcarea prezumției de autonomie care stă la baza dreptului național al societăților și cu încălcarea naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței. În plus, recurentele susțin că Tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu nelegalitatea sistemului actual de procedură administrativă în fața Comisiei.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentele invocă o încălcare a dreptului la apărare care rezultă dintr-o interpretare eronată a principiilor echității și egalității armelor. Într-adevăr, Tribunalul ar fi aprobat ca Comisia să recurgă la o *probatio diabolica* și a săvârșit o eroare prin faptul că a statuat că independența unei filiale trebuie să se aprecieze în general în funcție de raportul care se stabilește cu mama prin participația la capital, în timp ce aceasta trebuie să se aprecieze în funcție de un comportament pe o anumită piață.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurentele arată că Tribunalul ar fi săvârșit erori de drept în ceea ce privește cerința de motivare care revine Comisiei (primul aspect). În plus, părțile reproșează Tribunalului că a înlocuit motivarea Comisiei cu propria motivare (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, părțile solicită, cu titlu subsidiar, anularea amenzilor care le-au fost aplicate.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, invocat cu titlu foarte subsidiar, părțile solicită, în sfârșit, reducerea amenzilor care le-au fost aplicate.

Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-42/07, The Dow Chemical Company și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-499/11 P)

(2011/C 355/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (reprezentanți: D. Schroeder, T. Kuhn și T. Graf, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

— The Dow Chemical Company solicită Curții anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene pronunțate în cauza T-42/07 în măsura în care respinge cererea sa de anulare a Deciziei Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cazul COMP/F/38.638, în măsura în care această decizie privește The Dow Chemical Company;

— The Dow Chemical Company solicită Curții anularea Deciziei Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638, în măsura în care această decizie privește The Dow Chemical Company;

— toate recurentele solicită Curții anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene pronunțate în cauza T-42/07 în măsura în care respinge cererea acestora de a reduce substanțial cuantumurile amenzilor care le-au fost aplicate;

— toate recurentele solicită Curții reducerea substanțială a cuantumurilor amenzilor care le-au fost aplicate;

— toate recurentele solicită Curții obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și adoptarea tuturor măsurilor pe care le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe patru motive. Potrivit primului motiv, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, pe de o parte, atunci când a considerat că Comisia nu este obligată să își exercite puterea de apreciere în mod adecvat și, pe de altă parte, atunci când nu și-a exercitat competența de control jurisdicțional în toată întinderea sa cu privire la modul în care Comisia și-a exercitat puterea de apreciere pentru a stabili răspunderea în sarcina The Dow Chemical Company. Potrivit celui de al doilea motiv, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește tratamentul diferențiat aplicat cuantumurilor de bază ale amenzii. Potrivit celui de al treilea motiv, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat faptul că Comisia putea să ia în considerare în mod valabil cifra de afaceri a The Dow Chemical Company. Potrivit celui de al patrulea motiv, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat că aplicarea de către Comisie a multiplicatorului cu scop de descurajare nu era discriminatorie.

Recurs introdus la 7 octombrie 2011 de ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauzele conexate T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 și T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-516/11 P)

(2011/C 355/19)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV (reprezentanți: O.W. Brouwer și J. Blockx, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate pronunțate de Tribunal la 13 iulie 2011, în măsura în care acesta din urmă a respins motivele invocate de recurentă în primă instanță;

— soluționarea cauzei de către Curte, anularea Deciziei C(2007) 512 final [1] a Comisiei din 21 februarie 2007 adoptate în cazul COMP/E-1/38.823 — Ascensoare și scări rulante, pe baza motivelor relevante invocate în primă instanță și/sau reducerea amenzii aplicate societății ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV;

— cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate recurentei;

— cu titlu mai subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă patru motive.

1. Încălcarea articolului 81 alineatul (1) CE [devenit articolul 101 alineatul (1) TFUE] ca urmare a faptului că încălcările nu sunt susceptibile să afecteze în mod semnificativ comerțul dintre statele membre și ca urmare a faptului că Comisia a inițiat procedura de investigație în mod nelegal.

2. Încălcarea principiului *ne bis in idem*.

3. Încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 [2], a articolului 48 alineatul (1) și a articolului 49 alineatele (1) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiului caracterului personal al sancțiunilor ca urmare a faptului că a fost confirmată răspunderea solidară a recurentei pentru întreaga amendă calculată pe baza cifrei de afaceri a grupului.

4. Săvârșirea de către Tribunal a unei erori de apreciere și a unei omisiuni, prin faptul că acesta nu și-a exercitat competența de fond de care dispune în materie de amenzi, în special în ceea ce privește dimensiunea pieței relevante, coeficientul multiplicator cu scop de descurajare și cooperarea din cadrul și din afara cadrului comunicării privind cooperarea din 2002.

---

[1] Un rezumat al deciziei figurează în JO 2008, C 75, p. 19.
[2] Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Recurs introdus la 11 octombrie 2011 de ThyssenKrupp Liften BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauzele conexate T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 și T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-519/11 P)

(2011/C 355/20)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: ThyssenKrupp Liften BV (reprezentanți: O.W. Brouwer, N. Lorjé și N. Al-Ani, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate pronunțate de Tribunal la 13 iulie 2011, în măsura în care acesta din urmă a respins motivele invocate de recurentă în primă instanță;

— soluționarea cauzei de către Curte, anularea Deciziei C(2007) 512 final [1] a Comisiei din 21 februarie 2007 adoptate în cazul COMP/E-1/38.823 — Ascensoare și scări rulante, pe baza motivelor relevante invocate în primă instanță și/sau reducerea amenzii aplicate recurentei;

— cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate recurentei;

— cu titlu mai subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă cinci motive.

1. Încălcarea articolului 81 alineatul (1) CE [devenit articolul 101 alineatul (1) TFUE] ca urmare a faptului că încălcările nu sunt susceptibile să afecteze în mod semnificativ comerțul dintre statele membre și ca urmare a faptului că Comisia a inițiat procedura în mod nelegal.

2. Încălcarea principiului *ne bis in idem*.

3. Încălcarea principiului proporționalității ca urmare a stabilirii unui cuantum de plecare al amenzii disproporționat.

4. Încălcarea cuantumului maxim al amenzii prevăzut la articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ([2]), a prezumției de nevinovăție enunțate la articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 alineatul (2) din CEDO, a principiului *nulla poena sine lege*, enunțat la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului proporționalității, enunțat la articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiului caracterului personal al sancțiunilor și al răspunderii ca urmare a faptului că a fost confirmată răspunderea solidară pentru întreaga amendă calculată pe baza cifrei de afaceri a grupului.

5. Săvârșirea de către Tribunal a unei erori de apreciere și a unei omisiuni, prin faptul că acesta nu și-a exercitat competența de fond de care dispune în materie de amenzi, în special în ceea ce privește cuantumul de plecare al amenzii, coeficientul multiplicator cu scop de descurajare și cooperarea din afara cadrului comunicării privind cooperarea din 2002.

([1]) Un rezumat al deciziei figurează în JO 2008, C 75, p. 19.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — CHEMK și KF/Consiliul

(Cauza T-190/08) [1]

(„Dumping — Importuri de ferosiliciu originare din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, din Republica Populară Chineză, din Egipt, din Kazahstan și din Rusia — Stabilirea prețului de export — Marjă de profit — Angajament privind prețurile — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate — Plângere — Dreptul la apărare — Obligația de motivare")

(2011/C 355/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Rusia) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (Novokuznetsk, Rusia) (reprezentant: P. Vander Schueren, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J.-P. Hix, ulterior J.-P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de G. Wolf, ulterior de G. Berrisch, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial H. van Vliet și K. Talabér-Ritz, ulterior H. van Vliet și M. França, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 172/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de ferosiliciu originare din Republica Populară Chineză, Egipt, Kazahstan, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Rusia (JO L 55, p. 6), în măsura în care acesta se aplică reclamantelor.

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) și Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecate efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*

3. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

[1] JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Transnational Company „Kazchrome" și ENRC Marketing/Consiliul

(Cauza T-192/08) [1]

(„Dumping — Importuri de ferosiliciu originare din fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, din Republica Populară Chineză, din Egipt, din Kazahstan și din Rusia — Legătură de cauzalitate — Interesul Comunității — Lipsa cooperării — Date disponibile — Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile economiei de piață — Dreptul la apărare — Obligația de motivare")

(2011/C 355/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Transnational Company „Kazchrome" AO (Aqtöbe, Kazahstan) și ENRC Marketing AG (Kloten, Elveția) (reprezentanți: inițial L. Ruessmann și A. Willems, ulterior A. Willems și S. De Knop, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J.-P. Hix, ulterior J.-P. Hix și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch și de G. Wolf, ulterior de G. Berrisch, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și K. Talabér-Ritz, agenți) și Euroalliages (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J. Bourgeois, Y. van Gerven și N. McNelis, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 172/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de ferosiliciu originare din Republica Populară Chineză, Egipt, Kazahstan, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Rusia (JO L 55, p. 6), în măsura în care acesta se aplică reclamantelor.

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Transnational Company „Kazchrome" AO și ENRC Marketing AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecate efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de Euroalliages.*

3. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

[1] JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Aragonesas Industrias y Energía/Comisia

(Cauza T-348/08) [1]

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cloratului de sodiu — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Acțiune în anulare — Împărțirea pieței — Stabilirea prețurilor — Serie de indicii — Data probelor — Declarații ale unor concurenți — Recunoaștere — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante")

(2011/C 355/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aragonesas Industrias y Energía, SA (Barcelona, Spania) (reprezentanți: I. Forrester, QC, K. Struckmann, P. Lindfelt și J. Garcia-Nieto Esteva, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan, J. Bourke și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de anulare a Deciziei C(2008) 2626 final a Comisiei din 11 iunie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu), în măsura în care aceasta decizie se referă la Aragonesas Industrias y Energía, și, cu titlu subsidiar, cerere de anulare sau de reducere considerabilă a amenzii aplicate Aragonesas Industrias y Energía în decizia menționată

Dispozitivul

1. *Anulează articolul 1 litera (g) din Decizia C(2008) 2626 final a Comisiei din 11 iunie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu), în măsura în care Comisia Comunităților Europene a constatat în acesta o încălcare săvârșită de Aragonesas Industrias y Energía, SAU, în perioadele cuprinse, pe de o parte, între 16 decembrie 1996 și 27 ianuarie 1998 și, pe de altă parte, între 1 ianuarie 1999 și 9 februarie 2000.*

2. *Anulează articolul 2 litera (f) din Decizia C(2008) 2626 final, în măsura în care prin acesta cuantumul amenzii este stabilit la 9 900 000 de euro.*

3. *Respinge în rest acțiunea.*

4. *Obligă Aragonesas Industrias y Energía să suporte o treime din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.*

5. *Obligă Comisia să suporte jumătate din propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Aragonesas Industrias y Energía.*

[1] JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Uralita/Comisia

(Cauza T-349/08) [1]

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cloratului de sodiu — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Acțiune în anulare — Imputabilitatea comportamentului ilicit")

(2011/C 355/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Uralita, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: I. S. Forrester, QC, K. Struckmann, P. Lindfelt și J. Garcia-Nieto Esteva, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, R. Sauer, A. Biolan și J. Bourke, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2008) 2626 final a Comisiei din 11 iunie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/38.695 — Clorat de sodiu), în măsura în care decizia menționată o privește pe reclamantă

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Obligă Uralita, SA la plata cheltuielilor de judecată.*

[1] JO C 285, 8.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Eridania Sadam/Comisia

(Cauza T-579/08) [1]

[„Ajutoare de stat — Măsură a autorităților italiene de compensare a pierderilor suferite de întreprinderea de rafinare a zahărului din Villasor (Italia) ca urmare a unei perioade de secetă — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Obligația de motivare — Orientări privind ajutoarele de stat în sectorul agricol"]

(2011/C 355/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Eridania Sadam SpA (Bologna, Italia) (reprezentanți: G.M. Roberti, I. Perego, B. Amabile și M. Serpone, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2009/704/CE a Comisiei din 16 iulie 2008 privind ajutorul de stat C 29/04 (ex N 328/03) pe care Italia intenționează să o pună în aplicare în favoarea întreprinderii de rafinare a zahărului din Villasor, proprietate a societății Sadam ISZ (JO 2009, L 244, p. 10)

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Obligă Eridania Sadam SpA la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

---

(1) JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Alfastar Benelux/Consiliul

(Cauza T-57/09) (1)

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii privind întreținerea tehnică și servicii de asistență și de intervenție la fața locului pentru calculatoarele personale, imprimantele și perifericele Secretariatului General al Consiliului — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligația de motivare")

(2011/C 355/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alfastar Benelux (Ixelles, Belgia) (reprezentant: N. Keramidas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Balta, M. Vitsentzatos și M. Robert, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei Consiliului din 1 decembrie 2008 de respingere a ofertei prezentate de grupul de întreprinderi Alfastar-Siemens, compus din Alfastar Benelux și din Siemens IT Solutions and Services SA, în cadrul procedurii de cerere de ofertă UCA/218/07 privind întreținerea tehnică și serviciile de asistență și de intervenție la fața locului pentru calculatoarele personale, imprimantele și perifericele Secretariatului General al Consiliului (JO 2008/S 91-122796) și de atribuire a contractului unui alt ofertant și, pe de altă parte, o cerere în despăgubire

Dispozitivul

1. *Anulează Decizia Consiliului din 1 decembrie 2008 de respingere a ofertei prezentate de grupul de întreprinderi compus din Alfastar Benelux și din Siemens IT Solutions and Services SA, în cadrul procedurii de cerere de ofertă UCA/218/07 privind întreținerea tehnică și serviciile de asistență și de intervenție la fața locului pentru calculatoarele personale, imprimantele și perifericele Secretariatului General al Consiliului și de atribuire a contractului unui alt ofertant.*

2. *Respinge cererea în despăgubire.*

3. *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*

---

(1) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Poloplast/OAPI — Polypipe (P)

(Cauza T-189/09) (1)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative P — Mărcile comunitare figurative anterioare P și P POLYPIPE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]"]

(2011/C 355/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Poloplast GmbH & Co. KG (Leonding, Austria) (reprezentant: G. Bruckmüller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Polypipe Ltd (Edlinton, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial K.E. Gilbert și M.H. Blair, solicitors, ulterior K.E. Gilbert, M.H. Blair și S.S. Malynicz, barrister)

Obiectul

Acțiune în anulare formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 25 februarie 2009 (cauza R 80/2008-2), referitoare la o procedură de opoziție între Polypipe Ltd și Poloplast GmbH & Co. KG.

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Obligă Poloplast GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată indispensabile efectuate de Polypipe Ltd în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).*

---

(1) JO C 167, 18.7.2009.

Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — COR Sitzmöbel Helmut Lübke/OAPI — El Corte Inglés (COR)

(Cauza T-214/09) [1]

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de extindere teritorială a protecției unei înregistrări internaționale — Marca verbală COR — Marca comunitară verbală anterioară CADENACOR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Similitudinea semnelor — Similitudinea produselor"]

(2011/C 355/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: COR Sitzmöbel Helmut Lübke GmbH & Co. KG (Rheda-Wiedenbrück, Germania) (reprezentanți: Y.-G. von Amsberg și A.-S. Loesenbeck, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J.L. Rivas Zurdo, M.E. López Camba și E. Seijo Veiguela, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 martie 2009 (cauza R 376/2008-2) privind o procedură de opoziție între El Corte Inglés, SA și Cor Sitzmöbel Helmut Lübke GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *Obligă COR Sitzmöbel Helmut Lübke GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

[1] JO C 180, 1.8.2009.

Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Bayerische Asphaltmischwerke/OAPI — Koninklijke BAM Groep (bam)

(Cauza T-426/09) [1]

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare BAM — Marca figurativă națională anterioară BAM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]

(2011/C 355/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bayerische Asphaltmischwerke GmbH & Co. KG für Straßenbaustoffe (Hofolding, Germania) (reprezentanți: G. Würtenberger și R. Kunze, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Koninklijke BAM Groep NV (Bunnik, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial J. van Manen, ulterior J. van Manen și M. van de Braak și în final J. van Manen și R. Sjoerdsma, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 august 2009 (cazul R 1005/2008-2), privind o procedură de opoziție între Bayerische Asphaltmischwerke GmbH & Co. KG für Straßenbaustoffe și Koninklijke BAM Groep NV

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *Bayerische Asphaltmischwerke GmbH & Co. KG für Straßenbaustoffe suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Koninklijke BAM Groep NV, inclusiv, în ceea ce o privește pe aceasta din urmă, cheltuielile indispensabile efectuate în legătură cu procedura în fața camerei de recurs.*

[1] JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Dufour/BCE

(Cauza T-436/09) [1]

(„Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Baze de date ale BCE care au permis întocmirea de rapoarte privind recrutarea și mobilitatea personalului — Refuzul accesului — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Noțiunea de document — Acțiune în despăgubire — Caracter prematur")

(2011/C 355/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Julien Dufour (Jolivet, Franța) (reprezentanți: I. Schoenacker Rossi și H. Djeyaramane, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: inițial K. Laurinavicius și S. Lambrinoc, ulterior S. Lambrinoc și P. Embley, agenți)

Intervenientе în susținerea reclamantului: Regatul Danemarcei (reprezentanți: B. Weis Fogh și. S. Juul Jørgensen, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: inițial J. Heliskoski, H. Leppo și M. Pere, ulterior J. Heliskoski și H. Leppo, agenți) și Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, K. Petkovska și S. Johannesson, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei Comitetului executiv al BCE, comunicată reclamantului prin scrisoarea Președintelui BCE din 2 septembrie 2009, prin care se respinge o cerere formulată de reclamant în vederea obținerii accesului la bazele de date care au permis întocmirea rapoartelor privind recrutarea și mobilitatea personalului și, pe de altă parte, cerere având ca obiect obligarea BCE la punerea la dispoziția reclamantului a bazelor de date în cauză și, în sfârșit, cerere având ca obiect repararea pretinsului prejudiciu suferit de acesta ca urmare a respingerii cererii sale de acces.

Dispozitivul

1. *Anulează decizia Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (BCE), comunicată domnului Julien Dufour prin scrisoarea Președintelui BCE din 2 septembrie 2009.*

2. *Respinge în rest acțiunea.*

3. *BCE suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de domnul Dufour.*

4. *Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2011 — Intermark/OAPI — Natex International (NATY'S)

(Cauza T-72/10) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale NATY'S — Marcă comunitară figurativă anterioară Naty — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Respingerea în parte a opoziției"]

(2011/C 355/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Intermark Srl (Stei, România) (reprezentant: Á. László, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Mannucci, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Natex International Trade SpA (Pioltello, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 2 decembrie 2009 (cauza R 953/2009-2) privind o procedură de opoziție între Intermark Srl și Natex International Trade SpA

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *Obligă Intermark Srl la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Tribunalului din 20 octombrie 2011 — Scatizza/OAPI — Jacinto (Horse Couture)

(Cauza T-238/10) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Horse Couture — Marcă națională figurativă anterioară HORSE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]"]

(2011/C 355/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stephanie Scatizza (Breganzona, Elveția) (reprezentanți: P. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Manuel Jacinto, Lda (São Paio de Oleiros, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 martie 2010 (cauza R 723/2009-2) privind o procedură de opoziție între Manuel Jacinto, Lda și Stephanie Scatizza

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*

2. *O obligă pe Stephanie Scatizza la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2011 — Microban International și Microban (Europe)/Comisia

(Cauza T-262/10) [1]

(„Sănătate publică — Lista aditivilor care pot fi utilizați la fabricarea materialelor și a obiectelor din material plastic destinate să intre în contact cu produsele alimentare — Retragere, de către solicitantul inițial, a cererii de includere a unui aditiv pe listă — Decizie a Comisiei de a nu include substanța 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter pe listă — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Act normativ — Afectare directă — Inexistența unor măsuri de executare — Temei juridic")

(2011/C 355/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Microban International Ltd (Huntersville, Carolina de Nord, Statele Unite) și Microban (Europe) Ltd (Cannock, Regatul Unit) (reprezentant: M. Sánchez Rydelski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2010/169/UE a Comisiei din 19 martie 2010 privind neincluderea substanței 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter în lista Uniunii de aditivi care se pot utiliza la fabricarea materialelor și obiectelor din material plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare, în temeiul Directivei 2002/72/CE (JO L 75, p. 25)

Dispozitivul

1. *Anulează Decizia 2010/169/UE a Comisiei din 19 martie 2010 privind neincluderea substanței 2,4,4'-tricloro-2'-hidroxidifenil eter în lista Uniunii de aditivi care se pot utiliza la fabricarea materialelor și obiectelor din material plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare, în temeiul Directivei 2002/72/CE.*

2. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Microban International Ltd și de Microban (Europe) Ltd.*

[1] JO C 221, 14.8.2010.

Ordonanța Tribunalului din 12 octombrie 2011 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Comisia

(Cauza T-353/10) [1]

(„Acțiune în anulare — Notă de debit — Excepție de inadmisibilitate — Natura contractuală a litigiului — Natura acțiunii — Calitatea de act atacabil")

(2011/C 355/34)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro AE (Atena, Grecia) (reprezentant: E. Tzannini, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și A. Sauka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a unei note de debit emise de Comisie la 22 iulie 2010 pentru recuperarea sumei de 109 415,20 euro, plătită reclamantei în cadrul unei contribuții financiare în sprijinul unui proiect de cercetări medicale

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2. *Obligă Comisia Europeană la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro AE.*

[1] JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 octombrie 2011 — Ruse Industry/Comisia

(Cauza T-489/11 R)

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea acestuia — Cerere de suspendare a executării — Nerespectarea condițiilor de formă — Inadmisibilitate")

(2011/C 355/35)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Ruse Industry (Ruse, Bulgaria) (reprezentanți: A. Angelov și S. Panov, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes și D. Stefanov, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2011) 4903 final a Comisiei din 13 iulie 2011 prin care se declară incompatibil cu piața internă ajutorul acordat de Bulgaria în favoarea Ruse Industry sub formă de creanțe neplătite către stat (ajutorul de stat C 12/2010 și N 389/2009), în măsura în care această decizie dispune recuperarea acestui ajutor de la reclamantă.

Dispozitivul

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2011 — „Rauscher" Consumer Products/OAPI (reprezentarea unui tampon)

(Cauza T-492/11)

(2011/C 355/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: „Rauscher" Consumer Products GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: M. Stütz, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei R 2168/2010-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 20 iulie 2011;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând un tampon pentru produse din clasele 3 și 5

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât marca vizată are caracter distinctiv

---

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2011 — Germania/Comisia

(Cauza T-500/11)

(2011/C 355/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Petersen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2011) 4922 final a Comisiei din 13 iulie 2011 în procedura de ajutor de stat N 438/2010 C(2011), în măsura în care prin aceasta se constată că programul de împrumuturi subordonate intră în totalitate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis*;

— cu titlu subsidiar, anularea în tot a deciziei;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei privind programul WACHSTUM de acordare a unor împrumuturi subordonate unor întreprinderi cu rating în Sachsen-Anhalt, în măsura în care prin aceasta se constată că programul de împrumuturi intră în totalitate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 ([1]) privind ajutoarele *de minimis*.

În cadrul acțiunii, reclamanta contestă poziția Comisiei potrivit căreia, pentru simplul motiv că împrumuturile sunt acordate de o instituție de credit specială, trebuie să se considere că acestea nu sunt acordate în condiții normale de piață și că, prin urmare, sunt îndeplinite cerințele Regulamentului *de minimis*.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE coroborat cu articolele 1 și 2 din Regulamentul nr. 1998/2006, prin reținerea în mod eronat, și respectiv, prin simpla afirmare a existenței unui avantaj

   Constatarea Comisiei potrivit căreia măsura ar intra sub incidența Regulamentului *de minimis* este inexactă din punct de vedere material. Destinatarii programului de împrumuturi nu au beneficiat de niciun avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, astfel încât, chiar și numai pentru acest motiv, în ceea ce privește aplicarea sa în cele mai importante cazuri, programul de împrumuturi nu trebuie considerat ajutor.

   — Comisia nu ar fi trebuit să concluzioneze în sensul existenței unui avantaj numai pe baza împrejurării că împrumuturile au fost acordate de o instituție de credit specială. În ceea ce privește împrumuturile, au importanță în special condițiile de creditare. Pentru aprecierea împrejurării dacă a fost acordat un avantaj sunt determinante rata dobânzii solicitate, garantarea împrumutului, precum și situația globală a întreprinderii care a obținut împrumutul. Astfel, trebuie stabilit dacă un investitor privat ar fi acordat un împrumut comparabil la dobânda convenită și cu garanțiile oferite.

   — Conform practicii decizionale anterioare a Comisiei, referitor la acești indicatori s-a precizat, în ceea ce privește împrumuturile subordonate prin așa-numita „metodă Brandenburg" pe baza comunicării Comisiei privind rata de referință, că nu există un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Comisia se îndepărtează în mod neașteptat de la această practică decizională și se întemeiază numai pe natura instituției de credit care acordă împrumutul. Totuși, natura instituției în cauză ar constitui un indicator cu totul neadecvat, întrucât și instituțiile de credit speciale pot acționa în condiții de piață.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în conformitate cu articolul 296 TFUE

Reclamanta invocă de asemenea o încălcare a obligației de motivare care rezultă din articolul 296 TFUE, întrucât Comisia a considerat că era suficient să formuleze prezumții și concluzii generale, fără să fi explicat însă motivul pentru care condițiile de creditare nu corespundeau condițiilor normale de piață și motivul pentru care s-a îndepărtat în mod neașteptat de la practica sa decizională anterioară.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului dreptului de a fi ascultat, sub diferitele sale aspecte

Reclamanta susține de asemenea existența unei încălcări a principiului dreptului de a fi ascultat, sub diferitele sale aspecte, întrucât Comisia nu a dezbătut cu guvernul federal modificarea poziției sale, înainte de a adopta decizia atacată.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, p. 5, Ediție specială, 08/vol. 5, p. 96).

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Aldi/OAPI — Dialcos (dialdi)

(Cauza T-505/11)

(2011/C 355/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks și C. Fürsen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dialcos SpA (Due Carrare, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 5 iulie 2011 în cauza R 1097/2010-2,

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Dialcos SpA.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „dialdi" pentru produse din clasele 29 și 30.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „ALDI" pentru produse și servicii din clasele 3, 4, 7, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34 și 36.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — i-content/OAPI — Decathlon (BETWIN)

(Cauza T-514/11)

(2011/C 355/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Berlin, Germania) (reprezentant: A. Nordemann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Decathlon SA (Villeneuve d'Ascq, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 iunie 2011 pronunțate în cauza R 1816/2010-1 și respingerea opoziției nr. B 001494205;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „BETWIN" pentru produse, printre altele, din clasele 25, 26 și 28 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7281652

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii comunitare nr. 6780951 pentru marca figurativă „bTwin" pentru produse, printre altele, din clasele 25 și 28; înregistrarea mărcii franceze nr. 23191414 pentru marca figurativă „bTwin" pentru produse, printre altele, din clasa 25, înregistrarea mărcii franceze nr. 99822017 pentru marca figurativă „bTwin" pentru produse, printre altele, din clasa 28

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009 întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat că mărcile în litigiu sunt similare, existând un risc de confuzie

---

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — Delphi Technologies/OAPI (INNOVATION FOR THE REAL WORLD)

(Cauza T-515/11)

(2011/C 355/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Delphi Technologies, Inc. (Wilmington, Statele Unite) (reprezentanți: C. Albrecht și J. Heumann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iunie 2011 în cauza R 1967/2010-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „INNOVATION FOR THE REAL WORLD" pentru bunuri din clasele 7, 9, 10 și 12 — cerere de înregistrarea a unei mărci comunitare nr. 7072705.

Decizia examinatorului: respinge cererea în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) a interpretat în mod greșit sarcina probei prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b), (ii) a aplicat în mod greșit jurisprudența relevantă a Curții în evaluarea caracterului distinctiv al sloganurilor și a semnificației posibile a mărcii solicitate și (iii) a ignorat utilizarea substanțială și notorietatea mărcii, care sunt importante pentru perceperea sloganurilor de către consumatorii relevanți. Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului și a principiilor generale ale procedurii administrative, în măsura în care camera de recurs nu a luat în considerare faptul că anumite sloganuri identice sau similare cu termenul „INNOVATION" au fost deja înregistrate în Uniunea Europeană și în particular de către OAPI.

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2011 — United States Polo Association/OAPI — Polo/Lauren (Reprezentarea a doi jucători de polo)

(Cauza T-517/11)

(2011/C 355/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: United States Polo Association (Kentucky, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: P. Goldenbaum, I. Rohr și T. Melchert, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Statele Unite ale Americii)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 iunie 2011 în cazul R 1107/2010-2;

— obligarea pârâtului la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă; și

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata propriilor cheltuieli de judecată în ipoteza în care aceasta ar interveni în procedură

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: cererea de înregistrare nr. 5997473 a unei mărci comunitare pentru o marcă figurativă reprezentate de doi jucători de polo, pentru produse din clasa 3.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: cererea de înregistrare în Franța nr. 1441630 a mărcii figurative reprezentate de un jucător de polo pentru produse și servicii din clasele 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25 și 35; cererea de înregistrare în Spania nr. 878316 a mărcii figurative reprezentate de un jucător de polo pentru produse din clasa 3; cererea de înregistrare în Regatul Unit nr. 2172123 a mărcii figurative reprezentate de un jucător de polo pentru produse din clasa 3; cererea de înregistrare în Germania nr. 1070650 a mărcii figurative reprezentate de un jucător de polo pentru produse din clasa 3; cererea de înregistrare comunitară nr. 4236527 a mărcii tridimensionale reprezentate de o sticlă cu un jucător de polo pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 20 alineatul (7) și a articolului 53a din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei și încălcarea articolului 80 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a notificat decizia sa părților din procedura de opoziție la 19 iulie 2011 fără a ține cont de cererea lor conexă de suspendare a procedurii, depusă la 18 iulie 2011, și a respins apoi cererea reclamantei având ca obiect revocarea acestei decizii și admiterea cererii de suspendare. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a constatat în mod eronat că, potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b), înregistrarea cererii de marcă comunitară era exclusă. Nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — BTL Diffusion/OAPI — dm-drogerie markt (babyTOlove)

(Cauza T-518/11)

(2011/C 355/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BTL Diffusion (Saint Cloud, Franța) (reprezentant: A. Berendes, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 8 iulie 2011, pronunțată în cauza R 883/2010-2, în măsura în care: (i) prin aceasta se admite opoziția și se respinge cererea de înregistrare a unei mărci comunitare contestată pentru „aparate și instrumente chirurgicale, medicale, stomatologice și de uz veterinar, membre, articole ortopedice, material de sutură" din clasa 10 și „articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului" din clasa 25 și (ii) a respins cererea reclamantului de anulare a deciziei atacate cu privire la un aspect neinvocat în calea de atac în măsura în care opoziția era admisă pentru „jocuri, jucării; articole de gimnastică și sport necuprinse în alte clase" din clasa 28; și

— confirmarea deciziei menționate pentru „ochi și dinți artificiali" din clasa 10 și „decorațiuni pentru pomul de Crăciun" din clasa 28.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „babyTOlove", pentru produse din clasele 10, 25 și 28 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7104219

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: marca internațională înregistrată nr. 935598 care conține elementul verbal „babylove", pentru produse din clasele 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 și 32; marca internațională înregistrată nr. 979365 care conține elementele verbale „Baby Love", pentru produse din clasele 3, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30 și 32.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru o parte din produsele contestate.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia Diviziei de opoziții; admite opoziția și respinge cererea de înregistrare a unei mărci comunitare atacată pentru o parte din produsele din clasele 10 și 25; respinge în rest calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care Camera de recurs a analizat în mod eronat riscul de confuzie.

Acțiune introdusă la 3 octombrie 2011 — Deutsche Bahn și alții/Comisia

(Cauza T-521/11)

(2011/C 355/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Deutsche Bahn AG (Berlin, Germania), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH (Bodenheim, Germania), DB Netz AG (Frankfurt am Main, Germania), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Germania), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Germania) (reprezentanți: W. Deselaers, J. Brückner și O. Mross, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei de inspecție a Comisiei din 14 iulie 2011, notificată la 26 iulie 2011;

— anularea oricărei măsuri adoptate în temeiul inspecțiilor efectuate ca urmare a acestei decizii nelegale;

— în special, obligarea Comisiei la restituirea tuturor copiilor de documente realizate în cadrul inspecțiilor, sub sancțiunea anulării de către Tribunal a viitoarei decizii a Comisiei;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2011) 5230 din 14 iulie 2011 (cazurile COMP/39.678 — DB I și COMP/39.731 — DB II), prin care Comisia a dispus, potrivit articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, desfășurarea unor inspecții în ceea ce privește Deutsche Bahn AG și toate persoanele juridice controlate în mod direct sau indirect de aceasta, pentru motivul că utilizarea strategică a infrastructurii organizată de societățile din grupul DB ar putea constitui un model anticoncurențial.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv: dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului a fost încălcat în măsura în care nu a fost solicitată în prealabil nicio autorizație judiciară.

2. Al doilea motiv: dreptul fundamental la o cale de atac jurisdicțională efectivă a fost încălcat, în măsura în care decizia de inspecție nu a putut face obiectul niciunui control judiciar prealabil, atât în fapt, cât și în drept.

3. Al treilea motiv: decizia de inspecție este nelegală întrucât se întemeiază pe informații care au fost obținute de Comisie cu încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor.

Reclamantele susțin că aceste informații au fost obținute printr-o cercetare foarte extinsă („fishing expedition") în cadrul punerii în aplicare a deciziei de inspecție din 14 martie 2011. În plus, ele susțin că informațiile obținute cu ocazia punerii în aplicare a celei de a doua decizii de inspecție din 30 martie 2011 sunt de asemenea nelegale, dat fiind că decizia aflată la baza acestei inspecții se întemeiază pe informații culese în mod nelegal în prealabil și că informațiile menționate au fost obținute în temeiul unei decizii de inspecție nelegale.

4. Al patrulea motiv: a fost încălcat dreptul la apărare, în măsura în care obiectul inspecției a fost descris în mod disproporționat de extins, fără nicio specificație.

5. Al cincilea motiv: a fost încălcat principiul proporționalității.

Potrivit reclamantelor, Comisia nu era competentă să desfășoare inspecția în cauză și ar fi putut în orice caz să obțină informațiile relevante de la reclamante prin intermediul agenției competente (Agenția Federală a Rețelelor — Bundesnetzagentur) sau prin intermediul unei simple cereri de informații.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2011 — Maxima Grupė/OAPI — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Cauza T-523/11)

(2011/C 355/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Maxima Grupė, UAB (Vilnius, Lituania) (reprezentanți: R. Žabolienė și E. Saukalas, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bodegas Maximo, SL (Oyón, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 august 2011 în cauza R 1584/2010-4; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „MAXIMA PREMIUM" pentru produse din clasele 3, 5, 16, 29, 30, 31, 32 și 33 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6981443.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: marca comunitară verbală „MAXIMO" înregistrată sub nr. 6642284, pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele în cauză.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a considerat că exista un risc de confuzie fără să țină seama de toate aspectele relevante ale prezentei cauze, inclusiv caracterul distinctiv scăzut al „MAXIMO/MAXIMA", similitudinea semnelor și faptul că publicul relevant este extrem de atent și bine informat.

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2011 — Volvo Trademark/OAPI — Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL)

(Cauza T-524/11)

(2011/C 355/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentant: M. Treis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd (Xuanhua, China)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 iulie 2011 în cauza R 1870/2010-1;

— respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5029731;

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură, în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, precum și în procedura desfășurată la divizia de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă LOVOL pentru produse din clasele 7 și 12, cerere de marcă comunitară nr. 5029731;

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrarea comunitară nr. 2361087 a mărcii verbale „VOLVO" pentru produse și servicii din clasele 1-9, 11 și 12, 14, 16-18, 20-22, 24-28 și 33-42; cerere de marcă comunitară nr. 4804522 pentru marca figurativă „VOLVO" pentru produse și servicii din clasele 1-4, 6, 7, 9, 11 și 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35-39 și 41; înregistrarea britanică nr. 747361 a mărcii figurative „VOLVO" pentru produse din clasa 12; înregistrarea britanică nr. 747362 a mărcii verbale „VOLVO" pentru produse din clasa 12; înregistrarea britanică nr. 1051579 a mărcii verbale „VOLVO" pentru produse din clasa 7; înregistrarea britanică nr. 1408143 a mărcii figurative „VOLVO" pentru produse din clasa 7

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs nu a luat în considerare toți factorii relevanți cu ocazia comparării mărcilor, ceea ce a determinat-o să considere în mod nejustificat că nu există similitudine între mărci. Încălcarea unei norme de drept referitoare la aplicarea regulamentului și în special a principiilor stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Ruiz-Picasso și alții/OAPI (C-361/04 P, Rec., p. I-643) și în Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation (C-252/07, Rep., p. I-8823), prin aplicarea acestora în mod pur formal, fără a examina, așadar, temeinicia opoziției în raport cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2011 — Volvo Trademark/OAPI — Hebei Aulion Heavy Industries (LOVOL)

(Cauza T-525/11)

(2011/C 355/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentant: M. Treis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hebei Aulion Heavy Industries Co., Ltd (Xuanhua, China)

Concluziile

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 23 iunie 2011 în cauza R 1868/2010-1;

— respingerea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5029814 și

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză, precum și a celor efectuate în cauzele de la camera de recurs și de la divizia de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „LOVOL" pentru produse din clasele 7 și 12 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5029814.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „VOLVO" înregistrată sub nr. 2361087 pentru produse și servicii din clasele 1-9, 11, 12, 14, 16-18, 20-22, 24-28 și 33-42; cererea de înregistrare comunitară a mărcii figurative „VOLVO" înregistrată sub nr. 4804522 pentru produse și servicii din clasele 1-4, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35-39 și 41; marca figurativă „VOLVO" înregistrată în Marea Britanie sub nr. 747361 pentru produse din clasa 12; marca verbală „VOLVO" înregistrată în Marea Britanie sub nr. 747362 pentru produse din clasa 12; marca verbală „VOLVO" înregistrată în Marea Britanie sub nr. 1051579 pentru produse din clasa 7; marca figurativă „VOLVO" înregistrată în Marea Britanie sub nr. 1408143 pentru produse din clasa 7.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât la compararea mărcilor camera de recurs nu a luat în considerare toate elementele relevante și a constatat astfel în mod greșit inexistența unei similitudini între mărci. Încălcarea unei norme de drept privind aplicarea regulamentului și, în special, a principiilor instituite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Ruiz-Picasso și alții/OAPI, (C-361/04 P, Rec., p. I-643) și în Hotărârea din 27 noiembrie 2008, Intel Corporation, (C-252/07, Rep., p. I-8823), prin aplicarea lor într-un mod excesiv de formalist fără a examina în consecință temeinicia opoziției potrivit articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 10 octombrie 2011 — Schenker/Comisia Europeană

(Cauza T-534/11)

(2011/C 355/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schenker AG (Essen, Germania) (reprezentanți: C. von Hammerstein, B. Beckmann și C. Munding, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei adoptate de pârâtă la 3 august 2011 (SG.B/MKu/psi-Ares [2011]);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în esență, patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unei examinări concrete și individuale a documentelor prevăzute în cerere

   În primul rând, Comisia nu ar fi efectuat o examinare concretă și individuală a documentelor menționate în cererea de acces. În opinia reclamantei, Comisia nu ar fi trebuit să se întemeieze pe o prezumție generală de includere în motivele de refuz. În acest mod, aceasta ar fi încălcat principiile rezultate din jurisprudența privind accesul la documente, precum și importanța dreptului fundamental de acces la documente, stabilit la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv întemeiat pe existența unor erori vădite de apreciere în aplicarea excepțiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ([1])

   În al doilea rând, Comisia ar fi săvârșit erori vădite în aplicarea excepțiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. Prin aplicarea prea extinsă a excepțiilor, Comisia nu ar fi respectat principiile rezultate din jurisprudența privind accesul la documente și nici importanța dreptului fundamental de acces la documente, stabilit la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În lumina drepturilor fundamentale, precum și a principiilor transparenței și al statului de drept, ar trebui să i se acorde reclamantei un acces la documente cât mai larg posibil.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

   În al treilea rând, Comisia ar fi încălcat principiul proporționalității, întrucât nu ar fi efectuat o evaluare comparativă și, în orice caz, nu în mod corespunzător, a excepțiilor pe care — în mod nejustificat — le-a admis, cu interesul public privind divulgarea documentelor solicitate. În acest mod, Comisia ar fi încălcat supremația vădită pe care o deține interesul public privind divulgarea documentelor în raport cu eventualele interese legate de confidențialitatea acestora.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

   În al patrulea rând, Comisia nu ar fi respectat faptul că reclamanta dispune, în toate ipotezele, de un drept de acces cel puțin parțial — garantat prin articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale — la documentele solicitate. Respingând în mod nediferențiat și global accesul solicitat, Comisia ar fi privat de efectul util dreptul de acces la documente, protejat în calitate de drept fundamental, precum și Regulamentul nr. 1049/2001.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Acțiune introdusă la 2 octombrie 2011 — European Dynamics Luxembourg și alții/Comisia

(Cauza T-536/11)

(2011/C 355/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgia), Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene de a reține ofertele reclamantelor în urma unei cereri de oferte AO 10340 (loturile 1, 3 și 4) „Servicii informatice — Dezvoltarea și menținerea programelor informatice, consiliere și asistență pentru diferite tipuri de aplicații TI" ([1]), ca al treilea contractant în mecanismul în cascadă pentru loturile 1 și 4, și ca al doilea contractant în mecanismul în cascadă pentru lotul 3, comunicată reclamantelor prin scrisoarea din 22 iulie 2011 și anularea tuturor deciziilor eferente ale Oficiului, inclusiv a deciziilor de acordare a contractului respectiv primului și celui de al doilea contractanți în cascadă; și

— obligarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene la repararea prejudiciului care decurge din pierderea oportunității și din atingerea adusă reputației și credibilității reclamantelor, până la suma de 3 450 000 de euro (EUR); și

— obligarea Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive pentru fiecare lot.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că:

   — Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene a încălcat obligația de motivare a deciziilor sale, nu a dezvăluit în mod adecvat meritele referitoare la ofertantul laureat și, în general, nu a respectat prevederile articolului 100 alineatul (2) din regulamentul financiar;

2. Cel de al doilea motiv se întemeiază pe faptul că:

   — Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene nu a respectat caietul de sarcini, și a aplicat un criteriu de atribuire contrar articolului 97 din regulamentul financiar și articolului 138 din normele de aplicare;

3. Cel de al treilea motiv se întemeiază pe faptul că:

   — erori vădite de apreciere, observații vagi și neîntemeiate ale comitetului de evaluare, modificarea *a posteriori* a criteriilor de atribuire incluse în cererea de oferte, fără comunicarea noilor criterii către ofertanți în timp util și o confuzie a criteriilor de selecție și de atribuire.

([1]) JO 2011/S 66 — 106099.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2011 — Ghreiwati/Consiliul

(Cauza T-543/11)

(2011/C 355/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Emad Ghreiwati (Al Maliki, Siria) (reprezentant: P.-F. Gaborit, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2011/522/PESC, a Regulamentului (UE) nr. 878/2011, a Deciziei 2011/628/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 950/2011 ale Consiliului Uniunii Europene, în măsura în care îl privesc pe domnul Emad GHREIWATI;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiează pe o lipsă de motivare și pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la o cale de atac efectivă, în măsura în care:

   — adăugând numele reclamantului pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive luate împotriva Siriei, actele atacate nu motivează măsurile restrictive luate împotriva acestuia;

   — aceste decizii nu ar fi făcut obiectul niciunei notificări și

   — elementele reținute împotriva sa pentru motivarea măsurilor restrictive luate împotriva reclamantului nu i-au fost comunicate nici până în prezent în pofida unei cereri exprese adresate Consiliului Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care nici calitatea reclamantului de președinte al Camerei de industrie din Damasc, nici calitatea sa de asociat al societății Zouheir GHREIWATI nu ar permite să se susțină că ar aduce vreun sprijin economic regimului sirian.

Acțiune introdusă la 14 octombrie 2011 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia

(Cauza T-545/11)

(2011/C 355/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Țările de Jos) și Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: B. Kloostra, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

— Declararea faptului că decizia Comisiei din 10 august 2011 încalcă Convenția de la Aarhus privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ([1]) și Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 ([2]);

— anularea deciziei Comisiei din 10 august 2011

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se invocă faptul că articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu conferă statelor membre un drept de veto și că, prin urmare, pârâta nu se poate întemeia pe opinia unui stat membru potrivit căreia excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat este sau nu este aplicabilă în privința cererii de informații formulată de reclamante.

2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că excepția de la divulgare prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu este aplicabilă, având în vedere existența unui interes public superior care justifică divulgarea informațiilor solicitate, întrucât în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.

3. Al treilea motiv, prin care se susține că decizia atacată nu este conformă cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și cu articolul 4 din Convenția de la Aarhus, întrucât:

   — pârâta nu a evaluat riscul concret de a se aduce atingere intereselor comerciale invocate prin divulgarea informațiilor solicitate și

   — pârâta nu a efectuat o evaluare comparativă a intereselor comerciale în cauză în raport cu interesul general al divulgării informațiilor privind probleme legate de mediu, în sensul articolului 4 alineatul (4) al doilea paragraf din Convenția de la Aarhus.

   Reclamantele susțin de asemenea că, în cazul în care Convenția de la Aarhus nu este direct aplicabilă, articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 trebuie să fie aplicat astfel încât să se asigure în cea mai mare măsură posibilă conformitatea cu convenția menționată.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Acțiune introdusă la 11 octombrie 2011 — Technion — Israel Institute of Technology și Technion Research & Development/Comisia

(Cauza T-546/11)

(2011/C 355/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) și Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (reprezentanți: D. Grisay și D. Piccininno, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— admiterea prezentei cereri în anulare întemeiate pe articolul 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— declararea acesteia ca admisibilă și

— cu titlu principal, declararea acțiunii ca fondată și anularea deciziei din 2 august 2011 a Direcției Generale Societatea Informațională și Media de la Commission européenne;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a normelor fundamentale de procedură, se împarte în două aspecte, bazate:

   — pe de o parte, pe lipsa și pe insuficiența motivării, în măsura în care Comisia nu ar menționa pentru două dintre cele patru contracte în cauză justificarea și elementele pe care se bazează decizia atacată pentru a stabili o ajustare a costurilor rambursabile;

— pe de altă parte, pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care Comisia s-ar fi opus ca Technion — Israel Institute of Technology să ia cunoștință și să comenteze documentele pe care se bazează decizia atacată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât decizia atacată nu ar dovedi, pe baza elementelor invocate, că prestațiile a căror rambursare o pretinde Comisie nu au fost realizate efectiv.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime și proporționalității în măsura în care Comisia:

— a adoptat o decizie de ajustare a costurilor rambursabile, deși ar fi autorizat costurile cu ocazia inițierii proiectelor respective înainte de semnarea contractelor și

— ar fi pretins o ajustare a costurilor rambursabile pentru o sumă care depășește cuantumul pentru care declară că a adus probe.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — ZZ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza F-71/11)

(2011/C 355/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: J.-M. Bauler, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de notare al reclamantului privind perioada 1 ianuarie 2007 – 31 decembrie 2007, precum și obligarea pârâtei la plata unei sume cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral

Concluziile reclamantului

— Anularea raportului de notare pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2007; în subsidiar, anularea notei din 9 septembrie 2009 stabilite în urma anulării raportului de notare anterior privind aceeași perioadă;

— anularea deciziei de respingere a reclamației din 14 aprilie 2011;

— obligarea pârâtei la plata unei sume de 50 000 de euro cu titlu de reparație pentru prejudiciul moral;

— obligarea Curții de Justiție a Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-94/11)

(2011/C 355/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: H. Mannes, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei EPSO de a relansa concursul general EPSO/AD/26/05 și de a invita reclamantul la repetarea probei orale și anularea deciziei de eliminare a reclamantului din concursul menționat pentru neprezentarea sa la această probă

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită:

— anularea deciziilor pârâtei din 11 februarie și din 12 august 2011;

— declararea nelegalității invitației din 14 ianuarie 2011 în vederea susținerii probei orale;

— constatarea faptului că doar prin repetarea probei reclamantului nu se pot remedia viciile fundamentale de procedură constatate în cadrul acțiunii anterioare formulate de reclamant;

— constatarea faptului că pârâta este abilitată să includă reclamantul pe lista de rezervă chiar și în cazul în care nu se repetă proba;

— constatarea faptului că pârâta trebuie să compenseze în mod adecvat prejudiciul suferit de reclamant prin expirarea termenului și trebuie să evite orice discriminare a reclamantului în raport cu candidații câștigători;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată;

— dacă este cazul, soluționarea cauzei în lipsă.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: http://europa.eu

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO